

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 27.580 van 19 mei 2009
in de zaak RvV 5.872 / IV

In zake: [REDACTED]

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN STEENBERGHE
Binnenstraat 39 bus 1
9300 AALST

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat [REDACTED], die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 24 mei 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 mei 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 2 februari 2007.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 maart 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 april 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VAN STEENBERGHE en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

- 1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 5 januari 2005 het Rijk binnen en diende op 10 januari 2005 een asielaanvraag in. Op 12 mei 2006 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.
- 1.2. Het asielrelaas wordt als volgt weergegeven in de bestreden beslissing: *"U verklaart een Somalisch staatsburger te zijn, behorende tot de Jareer-clan, subclan Shiidle, ubsubclan Barre, en afkomstig van Duduble bij Jowhar in de provincie Middle Shabelle. Volgens uw verklaringen zijn uw ouders gescheiden toen u tien jaar oud was. Daarna bent u samen met uw moeder in Mogadishu gaan wonen in het district Medina. U begon er als mechanicien te werken in de garage van Osman Omar, eveneens behorende tot de Shiidle-clan. Uw moeder huwde later met hem. Na het uitbreken van de oorlog in 1991 vluchtte u samen met uw familie naar Marka waar uw tante Khadiyo toonde. Enkele maanden later keerden jullie terug naar*

Mogadishu. In 1992 vluchtten jullie naar moordilte waar jullie vier maanden bleven. In 1997 huwde u met Ahmed Daud Zeinab, de dochter van uw tante Khadiyo. Uw stiefvader kreeg problemen met een belangrijke klant van hem, Abukar Ducaale, behorend tot de Abgal-clan, subclan Celi. Deze man werkte voor de oorlog ook als mechanicien in de garage van uw stiefvader. Sinds het uitbreken van de oorlog importeerde hij echter auto's vanuit Dubai. Uw stiefvader en u moesten die auto's dan herstellen zodat Abukar Ducaale ze daarna kon verkopen. Hij bood jullie ook bescherming. Na verloop van tijd weigerde Abukar Ducaale echter te betalen voor het herstellingswerk van de auto's. Uw stiefvader probeerde verschillende keren met hem hierover te praten opdat hij toch [redacted] je dagen nadat hij een laatste keer met Abukar Ducaale had ruzie gemaakt hierover, werd uw stiefvader op straat door vier mannen doodgeschoten, toen hij terugkeerde van de moskee. Enkele clanoudsten kwamen u op de hoogte brengen van de moord. Ze brachten later het lijk van uw stiefvader naar huis. Vier dagen later sloot Abukar de garage. Hij plaatste een gewapende man voor de deur zodat er niemand meer binnen kon. Ongeveer drie maanden later heropende hij de garage met ander personeel. Omdat u niet langer in uw levensonderhoud kon voorzien, besloot u samen met uw gezin naar Duduble terug te keren. Uw moeder ging naar Mareerey waar ze huwde met Abdulkadir Ahmed, eveneens behorende tot de Shiidle-clan. U werkte in Duduble op de boerderijen van uw familie. Uw familie werd sinds de oorlog beschermd door Mohamed Arwaax, behorende tot de Abgal-clan, subclan Warsangeli. Na zijn dood in 2003 kregen jullie echter problemen met zijn zonen, Ali en Daud, die jullie boerderijen wilden afnemen. U keerde na enige tijd alleen terug naar Mogadishu. In september 2004 kwamen uw broers Hassan en Aweys, u daar opzoeken om hun beklag te doen over de zonen van Mohamed Arwaax. U ging vervolgens praten met de imam van de naburige moskee, Sheikh Hassan. Hij gaf u de raad om klacht neer te leggen bij de Islamitische rechtbank in de wijk Xararyaale in het district Wardigley. Enkele dagen later ging de imam samen met uw broers en u naar de rechtbank. Ze zeiden daar echter dat ze de zaak moesten onderzoeken en dat u moest terugkomen op 20 december 2004. Drie dagen later vertrok u samen met uw broers terug naar Duduble. Op 12 november 2004 werden uw broers Hassan en Aweys vermoord toen ze terugkeerden van een gebedsplaats. U was die avond op bezoek bij uw neef Mohamed Gabaay. Een vrouw van wie u de naam niet kent, kwam u daar zeggen dat uw broers vermoord werden. U bent onmiddellijk naar Jowhar gevlucht en de volgende morgen bent u naar Mogadishu gegaan. Na uw vlucht uit Duduble werden uw echtgenote en kinderen nog geslagen door de zonen van Mohamed Arwaax. U stuurde een boodschap naar uw moeder in Mareerey. Ze kwam u onmiddellijk opzoeken en sprak met Deeqa Ali, een goede vriendin van haar, behorende tot de Abgal-clan. Deeqa Ali nam u mee naar haar huis in Karaan waar u twintig dagen bleef. Ze zocht ook een smokkelaar voor u. Op 2 januari 2005 bent u in Mogadishu aan boord gegaan van een vliegtuig dat u naar Dubai bracht. Vandaaruit reisde u verder naar België waar u op 5 januari 2005 aankwam. U vroeg op 10 januari 2005 asiel aan."

- 1.3. De feiten worden niet betwist door de verzoekende partij.

Ten gronde.

2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).
3. Verzoeker roept in als eerste middel: "Niet afdoende motivering, schending van artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en schending van artikel 3

van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.”

- 3.1. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Nopens de status van vluchteling.

4. De asielaanvraag werd afgewezen omdat verzoeker *“een aantal tegenstrijdige en incoherente verklaringen”* aflegde in de loop van zijn asielprocedure, wat de geloofwaardigheid van het voorgehouden asielrelaas aantast.
5. Verzoeker voert aan dat hij *“voor zijn verblijf in België, volkomen analfabeet, was, (...) Dat gekend is dat analfabeten, problemen hebben met het vatten van tijd en ruimte”* en verder wijst verzoeker op de *“traumatische”* aard van de gebeurtenissen.
  - 5.1. Uit de gehoorverslagen blijkt dat de dossierbehandelaar eenvoudige duidelijke vragen stelde die verzoeker kennelijk kan volgen en waarvan hij de logica en de inhoud correct begrijpt. Daarenboven werd verzoeker tijdens het verhoor bijgestaan door zijn advocaat zodat zijn eventuele beperkingen konden benadrukt worden, wat niet is gebeurd.
  - 5.2. Zoals de bestreden beslissing terecht concludeert, is verzoeker incoherent over de moord op zijn stiefvader, over hoe hij de moord op zijn broers vernam en over zijn vertrek naar België.
    - 5.2.1. Verzoeker stelt dat *“Zijn stiefvader is vermoord in december 2000 (...) Kort na diens moord is de garage gesloten geweest. Na een sluiting van ongeveer 2 à 3 maanden, werd de garage terug geopend.”* Verzoeker *“heeft geen goede herinnering over de periode van de moord van zijn stiefvader (...) De omstandigheden van de effectieve moord op zijn stiefvader, kent verzoeker alleen maar via via.”* Inzake zijn problemen met de zonen van Mohamed Arwaax in Duduble stelt verzoeker *“Er is geen sprake van enige tegenstrijdigheid”* *“Nadat verzoeker met zijn broers klacht had neergelegd bij de rechtbank van Xararyaale, is verzoeker met zijn broers eerst naar Medina getrokken om van daaruit samen naar Duduble te vertrekken, vandaar de enkele dagen later.”* Verzoeker stelt verder dat *“Deeqa Ali”* de persoon is die hem aanraadde en hielp om te vluchten en dat deze *“woont in Mogadishu en is derhalve niet zijn buurvrouw. Op het moment van de feiten woonde verzoeker immers in Duduble. Het is dan ook een buurvrouw in Duduble wiens naam hij niet kent, die hem heeft meegedeeld dat zijn broers vermoord werden.”* Verder stelt verzoeker dat zijn moeder hem informeerde dat zij via via vernomen had dat zijn echtgenote en kinderen geslagen werden maar dat *“Tussen de interviews door, m.n. tussen het tweede en derde interview, heeft verzoeker evenwel zelf contact gehad met zijn echtgenote welke hem dan zelf verklaarde inderdaad geslagen te zijn geweest.”*
    - 5.2.2. Verzoeker tracht de door de Commissaris-generaal vastgestelde tegenstrijdigheden te verklaren door één van de tegenstrijdige versies over zijn stiefvader als correct aan te wijzen of door een verduidelijking te geven van de feiten die het voorwerp waren van deze tegenstrijdigheden. Verzoeker past zijn verklaringen over de zonen van Mohamed Arwaax opnieuw aan en tracht de tegenstrijdigheden opgeworpen in de

bestreden beslissing te verzoeken, doch voert hiermee een nieuwe, andersluidende versie aan van de feiten, wat de tegenstrijdigheden in het voorgehouden asielrelaas, die grondslag vinden in het dossier, bezwaarlijk kan weerleggen. Wat de agressie tegen zijn vrouw betreft gaat verzoeker eraan voorbij dat toen hem ter verhoor in de fase ten gronde gevraagd werd *“wie heeft er dat gezegd”* hij uitdrukkelijk stelde dat hij dit *“recent vernomen”* had en *“mijn vrouw heeft dit zelf gezegd toen ik contact met haar heb opgenomen vanuit België.”* (gehoorverslag TG, 27/04/2006, p.23) De Raad stelt vast dat verzoekers pogingen tot het *a posteriori* bijsturen van zijn verklaringen geen steun vinden in het administratief dossier en dat de vastgestelde tegenstrijdigheden geen ruimte laten voor de nuanceringen die verzoeker *post factum* nog tracht aan te brengen. Dat hij de feiten enkel *“via via”* vernam kan evenmin vergoelijken dat hij onverzoenbare verklaringen aflegt zodat de tegenstrijdigheden onverminderd overeind blijven.

6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.
7. Het eerste middel is ongegrond.

Nopens de subsidiaire bescherming.

8. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de *“Schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, alsmede het zorgvuldigheidsbeginsel.”* In ondergeschikte orde beroept verzoeker zich op de subsidiaire bescherming.
9. Verzoeker voert aan dat de situatie in Somalië dermate onveilig is dat hij in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus: *“Dat de bijgebrachte informatie slechts een bloemlezing uitmaakt van de problemen waarmee Somalië reeds jaren te kampen heeft; willekeurig geweld tegen burgers door groepen krijgers/rovers, clantwisten, ... Zeker in de provincie Middle Shabelle waarvan verzoeker afkomstig is en bestempeld wordt als onveilig gebied. Dat in deze meer specifiek, verzoeker te vrezen heeft voor zijn leven dat bedreigd wordt door de moordenaars van zijn twee broers. Enige bescherming van zijn land kan verzoeker uiteraard niet inroepen bij gebreke aan enig uitgewerkt en werkzaam staatsbestel.”*
- 9.1. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden vastgesteld dat voor iedere vorm van internationale bescherming, ook voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking berust op de verzoeker. Deze dient ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van zijn verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoeker en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden.
- 9.1.1. Verzoekers relaas is op meerdere essentiële punten wel geloofwaardig. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft verzoeker grondig ondervraagd over zijn bekendheid met Somalië. In het bijzonder is zijn beschrijving van het dagelijkse leven, de wijze waarop zijn gezin en zijn familie getracht hebben te overleven te midden de oorlogssituatie. Verzoekers relaas over hun wisselende verblijfplaatsen in Mogadishu en Duduble kan gekaderd worden in de toenmalige Somalische situatie. Daarnaast bespreekt hij in detail waar de familiegronden gelegen waren, hoe deze verworven waren en waarom ze gelijdelijk

en gedeeltelijk verloren gingen. Verzoeker beschrijft tevens de wijze waarop de familie bijstand gaf en hoe hij daardoor de mogelijkheid kreeg geld te verdienen om zijn gezin te onderhouden. Verzoekers verklaringen over de invloed van de Islamitische rechtbanken op zijn situatie is eveneens aannemelijk. Uit de bestreden beslissing blijkt dat niet getwijfeld wordt aan verzoekers voorgehouden nationaliteit, enkel dat het asielrelaas ongeloofwaardig is wat ook wordt vastgesteld door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Verzoeker heeft inderdaad een uitgesproken geografische en sociaal-etnische kennis van Somalië. Ter terechtzitting stelt de vertegenwoordiger van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet te twifelen aan de nationaliteit van verzoeker, noch zich te verzetten tegen de toekenning van de subsidiaire bescherming.

10. De uitspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 17 februari 2009 (Elgafaji t. Nederland, C-465/07) geeft in paragraaf 28 aan dat de uitlegging van artikel 15 (c) kwalificatierichtlijn of artikel 48/4 § 2 c) Vreemdelingenwet autonoom dient te geschieden met eerbiediging van de grondrechten gewaarborgd in het EVRM.
- 10.1. Gelet op de definitie van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, komt willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in aanmerking voor de toekenning van subsidiaire bescherming.
- 10.2. Op grond van de bepalingen van internationaal humanitair recht met name het tweede aanvullende protocol bij de Geneefse verdragen (Protocol II) van 12 augustus 1949 en gemeenschappelijk artikel 3 bij de Geneefse verdragen moet geconcludeerd worden dat sprake is van een binnenlands gewapend conflict indien georganiseerde gewapende groepen onder een verantwoordelijk bevel in staat zijn op het grondgebied van een land of een gedeelte daarvan militaire operaties uit te voeren jegens gewapende groepen met gelijkaardige karakteristieken of jegens de strijdkrachten van de autoriteiten van dat land. De gewapende confrontatie moet langdurig zijn en een minimumniveau aan intensiteit bereiken en de partijen in het conflict moeten een minimumniveau van organisatie bezitten.
- 10.3. In Somalië worden aanhoudende gevechten gevoerd tussen de gewapende strijdkrachten en gewapende rebelligroeperingen. De verschillende religieuze en/of etnische groeperingen en partijen in Somalië kunnen aanzien worden als strijdende partijen die onder een verantwoordelijk bevel staan en een deel van het nationale grondgebied onder hun controle hebben (zie Aanvullend Protocol bij de Verdragen van Geneve van 12 augustus 1949, betreffende de bescherming van slachtoffers van niet-internationale gewapende conflicten (Protocol II)).
- 10.4. Gelet op de onveiligheid en het geweld dat in grote delen van Somalië blijft heersen pleit de UNHCR voor het toekennen van een vorm van aanvullende bescherming aan vluchtelingen die uit het zuiden - en specifiek Mogadishu - of het centrum van Somalië afkomstig zijn. Volgens de UNHCR bestaat voor deze personen geen geldig intern vluchtalternatief. Bovendien kan gesteld worden dat aanvallen niet slechts clangebonden zijn en sedert het wegvallen van een centrale overheid in 1991, elke stabiliteit in Somalië verdween. Clanoorlogen maar ook grootschalige criminaliteit blijven de veiligheid aantasten (zie informatie toegevoegd aan het verzoekschrift en het administratief dossier in het bijzonder het Nederlandse ambtsbericht en UNHCR Advisory on the Return of Somali Nationals to Somalia, 2 november 2005). De Federale Overgangsregering controleert slechts een klein gedeelte van het land. Verzoekers relaas kan in deze context worden geplaatst.
- 10.5. Verzoeker maakt aannemelijk aanspraak te kunnen maken op de toepassing van de bepalingen met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4 §2c van de bovenvermelde vreemdelingenwet van 15 december 1980.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 19 mei 2009 door:

mevr. K. DECLERCK,   wnd. voorzitter,
   rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,   toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER.

K. DECLERCK.